

Seria de autor

•

NICOLAE ESINENCU

Nicolae ESINENCU (13 ianuarie 1940, Chițcanii Vechi, Orhei – 25 aprilie 2016, Chișinău), poet, prozator, dramaturg, scenarist român. După absolvirea Școlii Republicane de Cultură Fizică (1959), se înscrie la Universitatea de Stat din Chișinău, fără a-și finaliza studiile. În 1973, a absolvit Cursurile Superioare de Literatură la Institutul „M. Gorki” din Moscova. Este redactor la Editura Lumina, iar din 1989 – secretar, apoi consilier la Uniunea Scriitorilor din Republica Moldova.

Debutază cu placheta de versuri *Antene* (1968), urmată de cărțile de poezie *Sens* (1969), *Dealuri* (1974), *Copilul teribil* (1979), *Stai să-ți mai spun* (1983), *Cuvinte de chemat fetele* (1986), *Borcane cu aer* (1991), *Cu mortul în spate* (1994), *Disciplina mondială* (1995) ș.a. Dintre numeroasele volume de proză – *Sacla* (1968), *Portocala* (1970), *Toi* (1972), *Era vremea să iubim* (1977), *Copacul care ne unește* (1985), *Tunul de lemn*, (1988), *Scrisoare mareșalului* (2003); romanele *Un moldovean la închisoare* (1990), *Vin chinezii* (2009) – se remarcă în mod special romanul *Doc* (Premiul de Stat al Republicii Moldova). Semnează piesele: *Grand Prix*, *Tabachera*, *Fumoarul*, *Oameni de paie*; scenariile de film: *Tunul de lemn*, *Vâltoarea*. Cărți pentru copii: *Harbuzul lui Fănel* (1972), *Bună dimineața* (1977) ș.a.

„În această atmosferă de gravitate și încrâncenare, în urma plutonului de poeți care au debutat la începutul anilor 60 își face drum Nicolae Esinencu. Adoptând cu ostentație un teribilism de bufon literar, el reușește să se «strecoare» la edituri și să impună, în linia poeziei lui Marin Sorescu, un model poetic cu un accentuat substrat ludic. Cu timpul, din „copilul teribil” care exhibă întruna măștile burlescului, ale absurdului și ironiei într-un joc gratuit al imaginației se ridică un poet cu semnele de creație ale altei paradigme literare..”

Andrei ȚURCANU

CARTIER POPULAR

NICOLAE ESINENCU

Copilul teribil

Antologie de versuri

Ediție îngrijită de Em. GALAICU-PĂUN
și Victor PÂNZARU

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md
cartier.md

*Cărțile CARTIER pot fi procurate online pe shop.cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, Barnes & Nobles și pe cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău.
Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău.
Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md
Librăria online, shop.cartier.md.
Tel.: 068 555 579. E-mail: vanzari@cartier.md

Colecția *Cartier popular* este coordonată de Gheorghe Erizanu

Editor: Gheorghe Erizanu

Lectori: Em. Galaicu-Păun, Victor Pânzaru

Coperta seriei: Vitalie Coroban

Coperta: Vitalie Coroban

Credit fotografic: Nicolae Răileanu

Design/tehnoredactare: Marina Darii

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Nicolae Esinencu

COPILUL TERIBIL

Ediția I, martie 2018

© 2018, Editura Cartier, pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Aprobat de Comisia de selecție pentru editarea cărții naționale și editat cu contribuția Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Esinencu, Nicolae.

Copilul teribil: Antologie de versuri/ Nicolae Esinencu; cop.: Vitalie Coroban. – Chișinău:

Cartier, 2018 (Tipogr. „Bons Offices”). – 544 p. – (Colecția „Cartier popular”/
coord. de Gheorghe Erizanu, ISBN 978-9975-79-891-4) (Seria de autor. Nicolae Esinencu,
ISBN 978-9975-86-039-0).

500 ex.

ISBN 978-9975-86-266-0.

821.135.1(478)-1

E 77

Sens

Mărturisiri

Nu mă tem
De ușa ce mi se închide.
Mă tem
De ușa ce mi se deschide.

Nu mă tem
Că vremea-i rece.
Mă tem
Că vremea trece.

Nu mă tem
Că toate cad.
Mă tem
Că toate ard.

Nu mă tem
Că voi muri într-o primăvară.
Mă tem
Că n-are să mă doară!

Poem

Fâlfâie
Perdelele curate
Ale cerului.

O fi spălat rufele
Mama
La țară.

Numai du-mă tu

Spune-mi pe nume
Cum îmi vei spune.
Cum un altul
Nu poate-n lume.

Du-mă, nu mă întreba.
Unde mă vei duce,
Unde altul
Nanicând nu m-ar duce.

Du-mă unde știi,
Unde vrei mă du,
Du-mă în fundul iadului,
Numai du-mă tu.

Comoara

Tu erai o comoară
Și hoții
De departe
Te înconjurai
Și mișunau în jurul tău
În fiecare seară.
Unul mai chitit
A ghicit:
Cheia o porți în sân.
Și, mângâindu-ți umerii,
A lunecat în jos
Și cheia i-a sunat în mâini...

Azi nimeni nu-ți dă târcoale.
Era jocul cel cu hoții
Frumos și mare!

Lumină

Cad frunzele
Hainele femeii la picioare.

Lumină
Până la capătul pământului.

Dor de dor

Se satură omul de casă
Și iese în curte.

Se satură omul de curte
Și iese în stradă.

Se satură omul de stradă
Și fuge în lume...

Se satură omul de lume
Și-și amintește de casă.

Goluri

Cade mărul
De pe ram
Și pe ram rămâne un loc gol
Cât mărul de mare.

Cade omul
Din picioare
Și pe pământ rămâne un loc gol
Cât omul de mare.

Joc

Seara,
Când ne culcăm,
Punem ziua trăită sub pernă.

Dimineața
N-o găsim nicăieri.

Strigăt

Semănăm grâu
Și culegem grâu.
Semănăm iarbă
Și culegem iarbă.

Semănăm dragoste
Și culegem furtună!

A treia dimensiune

Știu două dimensiuni pe pământ:
Nașterea și moartea.

Pe a treia o caut!

Trădătorul

Țară n-are.
Ce are?

Ninsori

Și-au să vină ninsorile.
Peste luncă
Să mă învârtească,
Să mă ducă
Tot spre tine.
Fără drum, în noapte.
Tu la altul
Fugi-vei tot mai departe.

Și drumul între noi
Mereu are să crească
Și-or să mă ducă ninsorile
Și-or să mă prăpădească...

Cuvântul

Voiam cuvântul cela
Să-l spun în stradă poate,
Tu însă ai zis: of, n-aici,
Să mergem mai departe.

Jurnal de mare

S-a smucit cămașă
De pe mine.

Marea!

* * *

Mă întrebi
Cum se ajunge la mare?

Am văzut șapte într-o combină.
Doisprezece într-o căruță.
Patru – pe un cal.
Trei – pe o bicicletă.
Unul pe o broască țestoasă.

Eu m-am urcat pe un băț.

Ei, la o parte, la o parte, la o parte,
N-auziți,
La o parte –
Marea!

* * *

Pacea începe de la mare!
Iese pe mal
Și pornește pe pământ
Ca un vânt ușor de primăvară.

* * *

Mă găsesc în mijlocul apelor.
Corăbii mă ajung,
Corăbii mă lasă
Și eu nu vreau să cred altceva
Decât:
Corăbiile care vin
Vin de la tine.

* * *

Am plutit departe-departe în mare
Și m-am uitat la pământ:

Unde zbori tu, fluture?!

* * *

Valurile vin din larg,
Tot vin,
Tot vin
Și tot urcă,
Și tot urcă,
Și tot urcă
Pe mal,
Pe mal,
Pe mal.

Ce se-ntâmplă acolo oare,
În larg de mare?!

* * *

În fiecare dimineață
Și în fiecare seară
Feciorul desenează
Pe nisipul mării o casă...

* * *

Azi am încercat să măsoz
Adâncimea mării.

Nu,
Nimic nu-i mai adânc
Decât iubirea noastră!

* * *

Scrii că ne citești scrisorile
Și umbli printre rânduri
Ca printre valuri...

* * *

Gândește-te că suntem;
Gândește-te că te iubim.
Gândește-te că ne întoarcem!

* * *

Scrii că nu mai știi ce să crezi,
Primești scrisori
Și scrisorile noastre
Sunt tot mai albastre.

* * *

Gândește-te că suntem;
Gândește-te că te iubim,
Gândește-te că ne întoarcem!

* * *

M-am întors, nu știu cum,
                    cu spatele la mare.
— Vu-vuuuuuu,
Unde te duci,
Sunt singură, zice marea.

* * *

Am văzut om întrebând
                    în care parte e marea,

Și apoi...
Și apoi a cârnit în câmpie.

* * *

În mare se intră până la genunchi,
Mai departe
Marea singură intră în tine.

Feciorul nostru
S-a făcut un strop
De mare albastră.

* * *

Scrisorile tale –
Petale, petale.

* * *

Gândește-te că suntem;
Gândește-te că te iubim,
Gândește-te că ne întoarcem!

* * *

Cineva a aruncat o piatră în mare.

Trei zile s-a zbugiumat marea,
În a patra zi
Am văzut piatra pe mal.

* * *

Știu că, dacă aș scrie un poem
Despre tine,
L-aș scrie albastru
Ca marea!

* * *

Marea e din mai multe picături!
De dragoste,
Grele.

* * *

Am uitat scrisoarea ta pe mal.
S-a repezit un val,
A-nșfăcat-o
Și-a fugit cu ea în larg.

Acum

A treia zi îți strigă peste ape pescărușii
Numele!...

* * *

Nisip, nisip.

Atâta

Din atâtea piramide?

* * *

Marea stă
Ascunsă în
Mare.

* * *

Marea poate fi comparată
Doar cu cerul.

* * *

Marea e o scoică mare.

* * *

Feciorul tot mai des îți pomenește
Numele –
Nu mai intră în mare.
Eu nu mai pot scrie.

Trebuie să ne întoarcem!

Toamna

Toamna a zvârlit cu bățu-n crengi.
Pe asfalt – un pumn de frunze –
Cuiburi sparte.
Se rotesc crengile deasupra.
Se uită în jos,
Țipă zi și noapte.

Sat albastru

Poem

ISTORIA SATULUI

Au trecut niște păsări pe aici
Și au scăpat niște semințe.

A plouat patru zile pe aici
Și, când în a cincea zi a suflat vântul,

S-au auzit șoapte.

Se îndemneau străbunii mei
La viață.

CUGET

Îmi spun:
Timpul e un pumn de cireșe.
Îmi spun:
Pumnul de cireșe
E timpul meu.

COPILĂRIE

M-am urcat
În cel mai înalt copac
Din mijlocul satului.

Ah, la marginea satului
Abia începe
Cerul!

PRINDEREA TIMPULUI

Timpul curge pe lângă sat.
Țăranii
Aleargă, aleargă, aleargă
Și aruncă, aruncă, aruncă
În calea lui
Semințe!

BRAZDELE

Țăranii
Rotesc brazdele
În jurul satului.
O brazdă să ridice deasupra satului soarele.
O brazdă să nu intre apa și focul în sat.
O brazdă să-i găsească nevestele.
Și tot așa.

PAPARUDELE

Paparudă-rudă,
Țăță crudă.

Vino, ploaie,
De o udă...

Ploile vin,

Și paparudele
Trec în ploi.

Cresc fetele,
Ah, ce mai plouă
Pe la noi!...

GARDUL

Punem pietre,
Una peste alta,
Una peste alta,
Una peste alta,

Și pietrele se așază
Una peste alta,
Una peste alta,
Una peste alta,
Și ne-astupă
Privirea!

POLENIZARE

Țăranii
Își scufundă în zori nevestele
Până la ochi în grâu
Și le pun să-și caute bărbații.
Când le vezi în amiază la scaldă,
Au sânii grei
Ca spicul.